

J. M. v. d. PEIJL

'Master Mind' op de KiM

U kent waarschijnlijk wel het bekende Mastermind spel. Normaal wordt dit spel gespeeld door 2 personen, waarbij eigenlijk maar 1 persoon actief bezig is met het raden van een verborgen code. De tweede persoon heeft de wat passieve taak om met zwarte en witte penntjes aan te geven of de gekozen kleuren goed zijn en of zij op de goede plaats staan. Vervang de kleuren door cijfers, de zwarte en witte penntjes door letters en de KIM neemt de plaats in van de passieve speler. Hij kiest op uw commando een geheime kleurencombinatie en geeft met letters aan hoeveel cijfers juist gekozen zijn. Een speciale 'spiek knop' geeft de mogelijkheid om stiekum achter het schotje te kijken, de consequentie is wel dat de beurtenteller met 30 punten wordt opgehoogd.

Gebruiksaanwijzing

Als u het hele programma heeft ingetypt (adressen 0200...033D) kunt u op adres 0200 het programma starten. Het display wordt dan donker en de KIM zal op uw commando steeds 1 cijfer (kleur) in zijn geheugen zetten. Na een aantal drukken op de knop is de geheime combinatie klaar en het display licht op. Bij het kiezen van de combinatie hebben we de volgende mogelijkheden.

van de A's en de C's zeggen niets over plaats van de goede kleur. Als u de volgende combinatie wilt proberen, moet u eerst met een willekeurige toets de beurtenteller ophogen en het display schoonmaken. In hopeloze gevallen geeft een druk op knop 'C' de oplossing terwijl de beurtenteller met 30 opgehoogd wordt. Een goede oplossing geeft 'AAAA' met daarachter het aantal beurten.

enige keren drukken op toets nummer:	elk cijfer ligt tussen:	van de 4 cijfers zijn er dan max.:
0	0 ... 6	4 hetzelfde
1	0 ... 6	3 hetzelfde
2	0 ... 6	2 hetzelfde
3	0 ... 6	4 verschillende
4	1 ... 6	4 verschillende
5	1 ... 5	4 verschillende
andere toets	geen actie	

Op deze manier kan het spel dus in verschillende moeilijkheidsgraden worden gespeeld. Met het oplichten van het display geeft de KIM aan dat de combinatie in het geheugen staat.

De twee meest rechtse display's vormen de beurtenteller, op de 4 linkse displays verschijnt de door u geprobeerde combinatie. Mocht u een verkeerde toets hebben ingedrukt, dan kunt u de combinatie gewoon opnieuw intypen. Bij een druk op de E (enter) wordt de door u geprobeerde combinatie vergeleken met de geheime combinatie in het geheugen. De KIM antwoordt met een C voor elke goede kleur die niet op de goede plaats staat en met een A voor elke goede kleur die wel op de goede plaats staat. De plaats

Het display gaat een aantal malen aan en uit en blijft tenslotte donker. Nu kan een nieuwe geheime code gemaakt worden voor het volgende spelletje.

Beoordelingssystemen

Nadat de redactie een aantal spelletjes op KIM gespeeld had bleek dat voor het zetten van de witte en zwarte penntjes verschillende methoden bestaan. Stel de situatie:
0113 geheime code
3331 geprobeerde code.

KIM zal op deze situatie reageren met 2 x de letter C (2 witte penntjes). Er zit in de geprobeerde code immers de 3 (op de verkeerde plaats) en ook de 1 is een goed cijfer. Er bestaat echter

ook een systeem dat zegt dat de 3 drie maal goed is geraden, terwijl bovendien de 1 éénmaal goed is. Totaal moeten er dus 4 witte penntjes komen. Bent u dit systeem gewend? De KIM past zich aan uw wensen aan, indien u de code EA op adres 0336 zet. (Normaal staat op dit adres code E4.) Een derde systeem zegt: Het cijfer 1 komt 2 x in de geheime code voor, de 3 komt 1 x in de geheime code voor, bij elkaar dus 3 witte penntjes. Code EA op adres 032E en de KIM denkt net als u. (Normaal staat hier E6.)

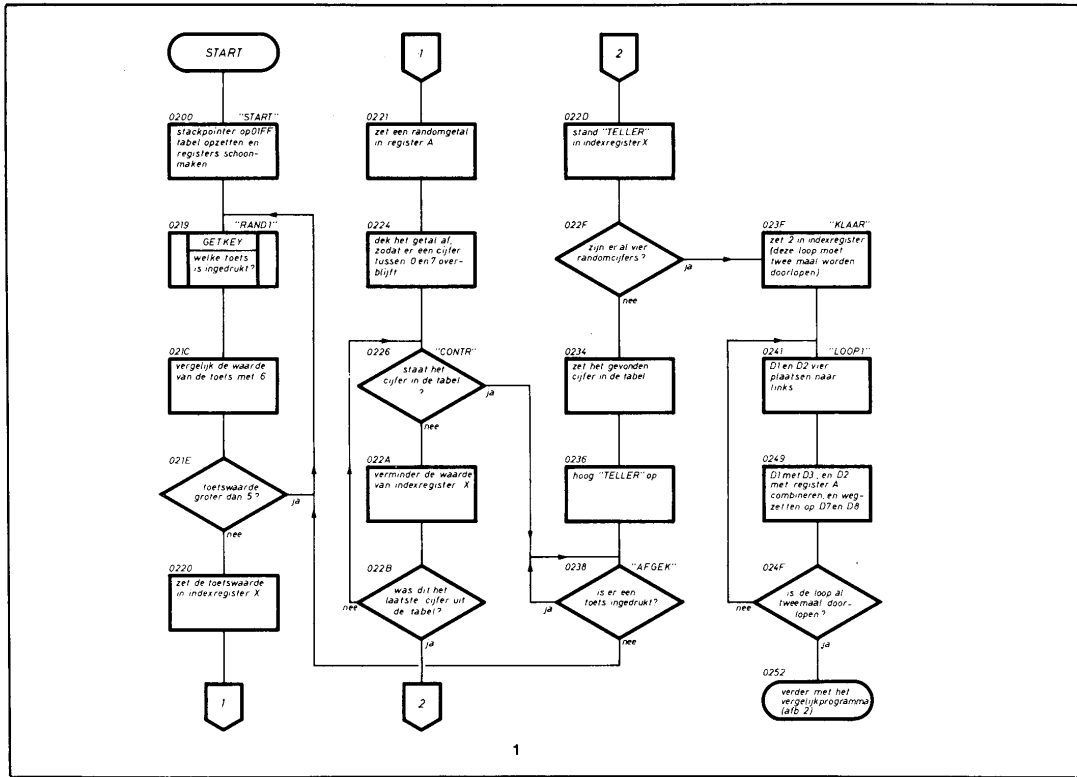
De werking

Voor degene die geïnteresseerd is in de werking en opbouw van het programma volgt hier een beschrijving van dit Mastermind programma. Het programma valt uiteen in 2 belangrijke gedeeltes, nl. de randomgenerator (afb. 1) die zorgt dat de KIM een geheime code kan kiezen zonder voorkeur voor bepaalde combinaties, en het vergelijkprogramma (afb. 2). Dit laatste programmadeel verzorgt de vergelijking van de geprobeerde code met de geheime code. We zullen deze twee delen apart behandelen.

De randomgenerator (principe)

Het principe van de randomgenerator is heel eenvoudig. Op het moment dat een toets wordt ingedrukt kijken we op welke stand de timer van de KIM staat. (Als u adres 1706 invoert dan ziet u de timer lopen.) Doordat het moment van drukken onafhankelijk is van de stand van deze teller, zal de verkregen waarde volkomen willekeurig zijn. Bij de randomgenerator voor dit spelletje worden er aan de verkregen getallen wel wat eisen gesteld. Het verkregen cijfer moet immers, afhankelijk van de ingedrukte toets, tussen de 0 en 6 of 1 en 5 liggen. Omdat al deze getallen niet meer dan 3 bits nodig hebben, kunnen we in ieder geval de eerste 5 bits van het verkregen random getal '0' maken. Hierdoor blijft een cijfer tussen de 0 en 7 (0000000...0000111) over. In het geheugen wordt nu een tabel van verboden cijfers geschreven en het verkregen cijfer wordt met de in de tabel voorkomende cijfers vergeleken. Wanneer een gelijkheid wordt gevonden, wordt het verkregen cijfer afgekeurd, en zal er een keer extra op een toets moeten worden gedrukt. De tabel ziet er als volgt uit:

Adres	Inhoud
00D5	06
00D4	00
00D3	FF
00D2	FF
00D1	FF
00D0	07

1

Indien we bij het kiezen van een random-cijfer op de '0' drukken zal het verkregen cijfer alleen worden vergeleken met de inhoud van adres 00D0, zodat alleen de 7 uitgesloten is. Het verkregen cijfer zal dus tussen 0 en 6 liggen. Als we bij het kiezen van een randomcijfer op de '3' drukken, zal het verkregen cijfer in een loop vergeleken worden met de inhoud van de adressen 00D3... 00D0.

Is het eerste cijfer gekozen, stel dat dit een 3 is, dan wordt dit cijfer vergeleken met FF, FF, FF en 07. Omdat geen gelijkheid wordt gevonden, wordt het getal goedgekeurd en op adres 00D1 onthouden. Het getal wordt dus in de tabel van verboden cijfers geschreven, en de 3 kan geen tweede keer meer voorkomen. Stel dat bij de tweede druk op de '3' een 1 gevonden wordt, deze 1 wordt nu vergeleken met FF, FF, 03 en 07. Ook de 1 wordt goedgekeurd en op adres 00D2 onthouden. Als we bij de derde druk op '3' weer een 1 krijgen, wordt hij afgekeurd. De 1 wordt nu immers vergeleken met FF, 01, 03 en 07, zodat een gelijkheid wordt geconstateerd. Indien een goed derde cijfer is gevonden wordt dit op adres 00D3 gezet. Het 4de cijfer wordt nog wel vergeleken met de tabel, maar omdat er

geen 5de cijfer meer komt is het niet nodig dit 4de cijfer in de tabel te zetten. Hadden we in plaats van op de '3' op de '5' gedrukt, dan werden de verkregen getallen ook nog vergeleken met '0' en '6', zodat ook deze cijfers uitgesloten zouden zijn. Het zal duidelijk zijn dat we voor het krijgen van een geheime code minstens 4 x op de 0, 1, 2, 3, 4 of 5 moeten drukken. Voor elk getal dat afgekeurd wordt moeten we nog een keer extra drukken. De schakeling laat niet zien wanneer een getal afgekeurd is. Wel laat zij zien wanneer de geheime code compleet is. De microprocessor verlaat dan het randomprogramma en begint aan het vergelijkprogramma. Het display licht op, met de beurtteller op 1, ten teken dat u uw eerste code kunt invoeren.

De flowchart van het randomprogramma

De flowchart van het randomprogramma zien we in afb. 1. Op adres 200 beginnen we met het goed zetten van verschillende tellers. Ook de tabel op de plaatsen 0GD0 t/m 00D5 wordt door dit deel opgezet. De volgende stap is het bepalen welke toets is ingedrukt (adres 0219). Is er geen toets ingedrukt dan krijgt register A de waarde \$ 15 (\$ be-

1 De flowchart van de randomgenerator.

tekent weer: hexa-decimaal). We zien dat de microprocessor steeds dezelfde loop doorloopt totdat een van de getallen 0... 5 worden ingedrukt. De waarde van de toets wordt in indexregister X gezet (adres 0220). Vervolgens wordt de stand van de timer in register A gezet, en met 0000111 afgedekt, zodat een getal tussen 0 en 7 overblijft. Op adres 0226 begint de controleloop. Afhankelijk van de inhoud van indexregister X (dus de waarde van de ingedrukte toets) wordt het verkregen cijfer vergeleken met een groot of klein deel van de tabel. Als een gelijkheid wordt gevonden, springt de microprocessor naar 'AFGEK' adres 0238. Hier wordt gewacht tot de toets is losgelaten. Zodra dit het geval is wordt weer naar het begin van het programma gesprongen. Indien in de controleloop (0226) geen gelijkheid wordt gevonden, kijkt de microprocessor naar de teller (adres 00D6) om te zien of we al 4 randomcijfers hebben. Is dit niet het geval, dan wordt het gevonden cijfer op de juiste plaats in de tabel gezet, de teller wordt opgehoogd en zodra de toets wordt losgelaten beginnen we weer bij 'rand 1' om het vol-

gende randomecijfer te vinden. Zodra we 4 cijfers hebben gaat de microprocessor op adres 0241 de cijfers combineren. Op dit moment staan de eerste drie cijfers op de adressen 00D1... 00D3, en het 4de cijfer staat in register A. Om te laten zien hoe het combineren in zijn werk gaat zullen we als voorbeeld aannemen dat op de plaatsen 00D1... 00D3 de getallen 01... 03 staan en in register A 04. Op adres 023F (programma, lijst 1) wordt in indexregister X de waarde 02 gezet. Op de adressen 0241... 0247 wordt de inhoud van adres 00D0 + X = 00D2 4 plaatsen naar links geschoven. Het getal 02 is nu dus 20 geworden. Op adres 0249 wordt de inhoud van diezelfde geheugenplaats opgeteld bij de inhoud van register A. We krijgen dus 4 + 20 = 24. Het resultaat 24 wordt nu op adres 00D6 + X = 00D8 gezet. In register A komt nu de inhoud van adres 00D3 te staan (03). Indexregister X wordt met 1 verminderd (dit wordt 01) en de loop wordt voor de tweede maal doorlopen. Nu wordt de inhoud van adres 00D1 geschoven, en bij de in-

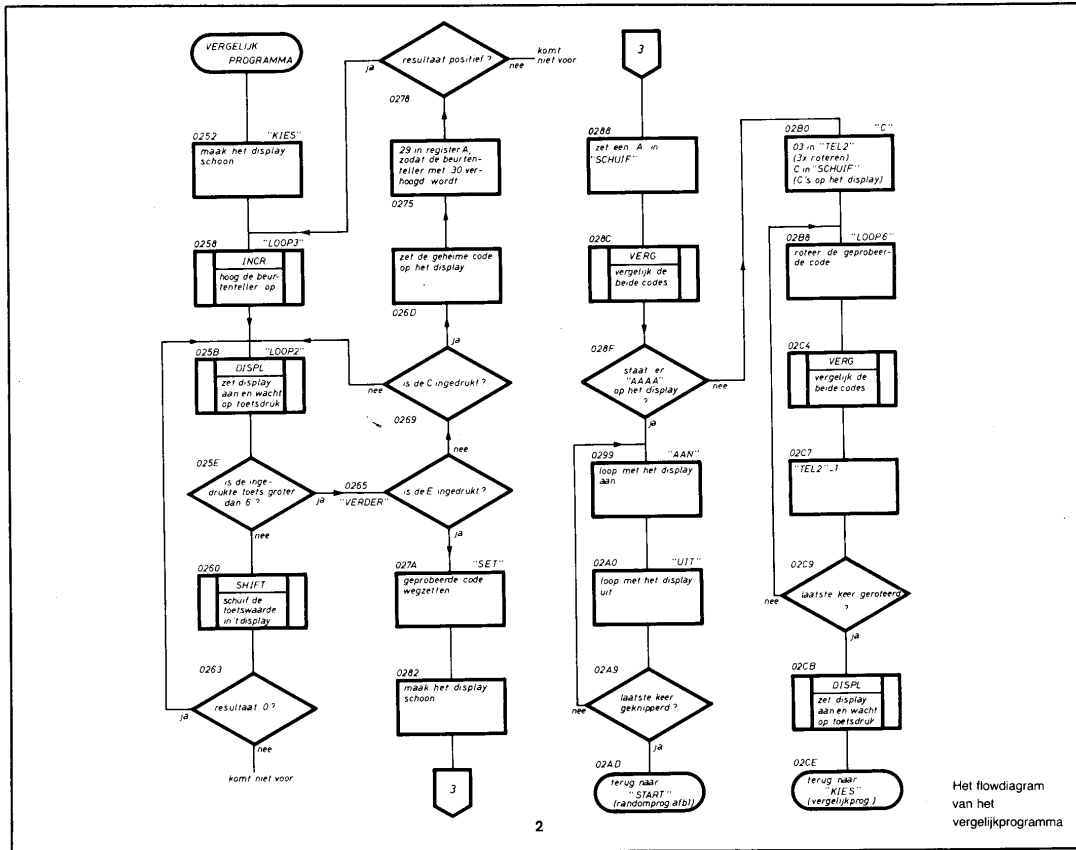
houd van register A opgesteld. Het resultaat wordt 13. Deze waarde komt op adres 00D7 te staan. Indexregister X wordt weer verminderd, met als resultaat 00. Hierdoor zal niet gesprongen worden naar 'loop 1', en de microprocessor begint aan het vergelijkprogramma.

Vergelijkprogramma (principe)

Het vergelijkprogramma valt ook weer uiteen in verschillende delen. Allereerst is er het invoerdeel. Met dit stukje programma is het mogelijk uw code in te voeren. Alleen getallen tussen 0 en 6 kunnen worden ingevoerd. Steeds als een nieuw cijfer wordt ingetoetst, schuiven de reeds aanwezige cijfers op het display een plaats naar links (net als bij het invoeren van een adres).

Om dit te bereiken moet het gehele getal dat bestaat uit 2 x 8 bits 4 bits naar links worden geschoven. (1 hexa-decimale cijfer bestaat uit 4 bits, 1 cijfer naar links komt dus overeen met 4 bits naar links.) Dit gebeurt in de subroutine 'SHIFT'. Het is alleen mogelijk het in-

voerdeel te verlaten door een druk op de 'C' of de 'E'. Met een druk op 'C' wordt de geheime code op POINTLO en POINTHI gezet, waardoor ze later in het programma zichtbaar worden op het display. Tevens wordt in register A het getal 29 gezet, en naar de ophoogsubroutine gesprongen. Deze subroutine set de 'decimal mode flag' waardoor er decimaal wordt gerekend. Ook de carry wordt geset, zodat het uiteindelijke resultaat is dat de beurtenanteller met 30 wordt opgehoogd. Wanneer we van de subroutine terug keren, beginnen we weer met het invoerdeel, zodat weer nieuwe codes kunnen worden ingevoerd. Als we op de 'E' drukken, verlaten we het invoerdeel, en beginnen met het programmadeel dat de A's en de C's op het display zet. Dit programmadeel is gebaseerd op de subroutine 'VERG'. Deze subroutine doet niets anders dan het in verticale zin vergelijken van de getallen. Bij een geconstateerde gelijkheid wordt een A of C in het display geschoven met behulp van de eerder besproken subroutine 'SHIFT'. We zullen dit aan de

Het flowdiagram van het vergelijkprogramma

hand van een voorbeeld duidelijk maken. Stel, we hebben:

4341 geheime code
4313 geprobeerde code.

We zetten nu \$ 0A op adres 00E2 en springen naar de subroutine 'VERG'. Deze subroutine constateert 2 gelijkheden, nl. in de 1e cijfers en in de 2e cijfers (de 4 en de 3). Hierdoor zal ook 2 x de inhoud van adres 00E2 in het display geschoven worden (er staan dus nu twee A's). Om te voorkomen dat de gelijkheden nog een keer herkend worden, moeten de getallen worden veranderd, zodanig dat zij gegarandeerd anders zijn dan alle voorkomende cijfers. Bij de cijfers uit de geheime code tellen we 8 op, zodat een cijfer tussen de 8 en E (= 14) ontstaat.

De cijfers uit de geprobeerde code worden vervangen door 'F' (= 15). Als we terug komen van de subroutine zien de codes er als volgt uit:

CB41 geheime code
FF13 geprobeerde code.

In de volgende stap gaan we kijken of er 'schuine' gelijkheden zijn (zoals de '1'). Allereerst zetten we nu 0C op adres 00E2, en we laten de geprobeerde code 1 plaats roteren. De codes zien er nu zo uit:

CB41 geheime code
F13F geprobeerde code.

We springen weer naar dezelfde subroutine, en er wordt geen gelijkheid geconstateerd. Het proces wordt nog een keer herhaald. Na rotatie krijgen we:

CB41 geheime code
13FF geprobeerde code.

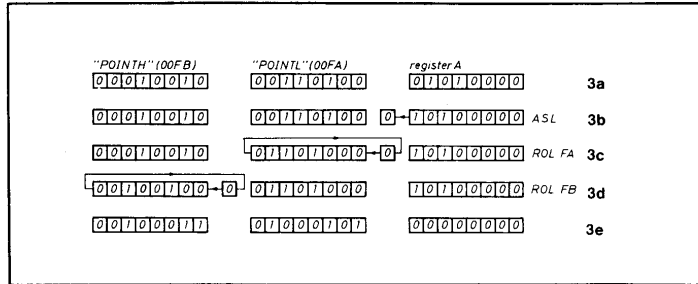
Ook hier wordt geen gelijkheid geconstateerd. Hadden we bij de eerste vergelijking echter niets afgedekt, zou er hebben gestaan:

4341 geheime code
1343 geprobeerde code

met het gevolg dat 2 gelijkheden geconstateerd worden en dat er ten onrechte 2 C's op het display zouden verschijnen. Hieruit blijkt dus de noodzaak van het afdekken. De laatste keer roteren geeft:

CB41 geheime code
3FF1 geprobeerde code.

Nu wordt het 4e cijfer als gelijk herkend

- 3a De toestand van de registers nadat register A 4 x naar links geschoven is. De inhoud van het displaygeheugen is '1234'.
- 3b De instructie ASL, bit 7 schuift in het Carry-bit.
- 3c De instructie ROL FA, bit 7 van register A welke in het Carrybit stond schuift in bit 0 van 'POINTL', terwijl bit 7 van 'POINTL' weer in het Carrybit schuift.
- 3d De instructie ROL FB, bit 7 van 'POINTL' komt nu in bit 0 van 'POINTH'.
- 3e De toestand na 4 x roteren, de inhoud van het displaygeheugen is nu '2345'.

(de '1'), en de inhoud van adres 00E2 (nu 'C') wordt in het display geschoven. Nog een keer roteren heeft geen zin meer, omdat we dan weer in de uitgangspositie komen. Het eindresultaat op het display is dus '0AAC'. Tot slot springt de microprocessor weer naar de display subroutine. In wezen wordt hier pas het display aangezet, en wordt '0AAC', dat al wel in het display geheugen stond, zichtbaar gemaakt. Pas na een druk op een van de toetsen verlaat de microprocessor deze subroutine en beginnen we weer vooraan het vergelijkprogramma met het schoonmaken van het display en het ophogen van de beurtteller. Alleen wanneer er 4 A's op het display verschijnen verlaten we het vergelijkprogramma, en beginnen we vooraan het randomprogramma zodat een nieuw spelletje kan worden gespeeld.

De flowchart van het vergelijkprogramma (afb. 2)

Het eerste deel van de flowchart spreekt voor zichzelf. Op adres 025B springt de microprocessor naar subroutine 'DISPL', en hij blijft daar totdat een toets is ingedrukt. Alle indrukken tussen 0 en 6 hebben tot gevolg dat de microprocessor via adres 025E en 0260 aankomt bij de subroutine 'SHIFT', waar het naar links schuiven van de cijfers op het display verzorgd wordt, terwijl op het meest rechtse display het nieuwe cijfer wordt gezet. Als de subroutine weer verlaten wordt is altijd het Z-bit uit het status register '1'. Hier van maken we gebruik op adres 263,

waar we via een BEQ (spring als Z = 1) nu onvoorwaardelijk terug kunnen springen naar 'loop 2' (025B). Bij alle ingedrukte toetsen, groter dan 6 en ongelijk aan E of C gaat de microprocessor via 0265 en 0269 weer terug naar 'loop 2', en wordt er verder geen actie ondernomen. Wordt een 'E' ingedrukt, dan verlaat de microprocessor het invoerdeel en begint op adres 027A aan het vergelijken van de codes. Om te beginnen moet de geraden code, die nu in het displaygeheugen staat, in andere geheugenplaatsen worden gezet. Het displaygeheugen (POINTLO en POINTHI) moet straks immers worden gebruikt om de A's en de C's in op te bergen. Op adres 0282 wordt het displaygeheugen met nullen gevuld, zodat later op de plaatsen waar geen A of C staat een '0' komt te staan. Nu begint het vergelijken. Eerst zetten we een A op 'schuif' (adres 00E2) omdat we beginnen met het vergelijken van getallen die op de goede plaats staan. Op adres 028C springt de microprocessor naar de subroutine 'VERG', en wanneer hij hiervan terugkeert staat er voor alle cijfers die op de goede plaats stonden een A in het displaygeheugen. Bovendien zijn de gelijkheden vervangen door andere cijfers, zoals besproken bij het principe van het vergelijkprogramma.

Als er geen 'AAAA' in het displaygeheugen staat, springt de microprocessor naar 'C' (adres 02B0), waar we beginnen met 03 op adres 00E1 te zetten.

Deze geheugenplaats dient als teller, en houdt bij hoeveel keer de geraden code is geroteerd. (We moeten 3 x roteren.) Dit roteren begint op adres 02B8. Op adres 02C4 worden de codes dan weer vergeleken. Vervolgens wordt de teller met 1 vermindert. Dit hele proces wordt 3 x herhaald, en bij elke geconstateerde gelijkheid wordt er een 'C' in het display geschoven. Het principe van dit roteren is gelijk aan het principe van de subroutine 'SHIFT', welke nog besproken zal worden. Wanneer de vergelijkloop is doorlopen, springen we weer naar subr. 'DISPL'.

Lijst 1

0200	D8	START	CLD-impl			D nul maken.	022B	10 F9		BPL-rel	CONTR	} Laatste vergelijking?
0201	EA		NOP-impl				022D	A6 D6		LDX-Z page	TELLER	
0202	A2 FF		LDX-imm	SFF		} Stackpointer op 01FF.	022F	EO 03		CPX-imm	S03	} Zet het gevonden cijfer in de tabel. Hoog de teller op. Wacht tot de toets is losgelaten. Naar 'RAND1'.
0204	9A		TXS-impl				0231	FO OC			BEQ-rel	
0205	86 D1		STX-Z page	TABEL+1		} Tabel opzetten.	0233	EA		NOP-impl		} Begin combineerloop.
0207	86 D2		STX-Z page	TABEL+2			0234	95 D1			STA-Zp, X	
0209	86 D3		STX-Z page	TABEL+3		} 'TELLER' en de beurtenteller schoonmaken. Welke toets? Indien groter dan 5 naar 'RAND1'. Toets naar X. Randomcijfer in A. Cijfer afdekken. Vergelijk het gevonden cijfer met de tabel.	0236	E6 D6		INC-Z page	TELLER	} Cijfers 4 plaatsen naar links. Cijfers combineren. Combinatie wegzetten. Eind combineerloop.
020B	E8		INX-impl				0238	20 FE 1E	AFGEK		JSR-abs	
020C	86 D4		STX-Z page	TABEL+4		} 'TELLER' en de beurtenteller schoonmaken. Welke toets? Indien groter dan 5 naar 'RAND1'. Toets naar X. Randomcijfer in A. Cijfer afdekken. Vergelijk het gevonden cijfer met de tabel.	023B	DO FB		BNE-rel	AFGEK	} Cijfers combineren. Combinatie wegzetten. Eind combineerloop.
020E	A0 07		LDY-imm	S07			023D	FO DA			BEQ-rel	
0210	84 D0		STY-Z page	TABEL		} 'TELLER' en de beurtenteller schoonmaken. Welke toets? Indien groter dan 5 naar 'RAND1'. Toets naar X. Randomcijfer in A. Cijfer afdekken. Vergelijk het gevonden cijfer met de tabel.	023F	A2 02	KLAAR	LDX-imm	S02	} Cijfers 4 plaatsen naar links. Cijfers combineren. Combinatie wegzetten. Eind combineerloop.
0212	88		DEY-impl				0241	16 DO	LOOP 1		ASL-Zp, X	
0213	84 D5		STY-Z page	TABEL+5		} 'TELLER' en de beurtenteller schoonmaken. Welke toets? Indien groter dan 5 naar 'RAND1'. Toets naar X. Randomcijfer in A. Cijfer afdekken. Vergelijk het gevonden cijfer met de tabel.	0243	16 DO		ASL-Zp, X	TABEL	} Cijfers combineren. Combinatie wegzetten. Eind combineerloop.
0215	86 D6		STX-Z page				0245	16 DO			ASL-Zp, X	
0217	86 F9		STX-Z page			} 'TELLER' en de beurtenteller schoonmaken. Welke toets? Indien groter dan 5 naar 'RAND1'. Toets naar X. Randomcijfer in A. Cijfer afdekken. Vergelijk het gevonden cijfer met de tabel.	0247	16 DO		ASL-Zp, X	TABEL	} Cijfers combineren. Combinatie wegzetten. Eind combineerloop.
0219	20 6A 1F	RAND 1	JSR-abs	GETKEY			0249	75 DO			ADC-Zp, X	
021C	C9 06		CMP-imm	S06		} 'TELLER' en de beurtenteller schoonmaken. Welke toets? Indien groter dan 5 naar 'RAND1'. Toets naar X. Randomcijfer in A. Cijfer afdekken. Vergelijk het gevonden cijfer met de tabel.	024B	95 D6		STA-Zp, X	TELLER	} Cijfers combineren. Combinatie wegzetten. Eind combineerloop.
021E	10 F9		BPL-rel	RAND1			024D	A5 D3			LDZ-Z page	
0220	AA		TAX-impl			} 'TELLER' en de beurtenteller schoonmaken. Welke toets? Indien groter dan 5 naar 'RAND1'. Toets naar X. Randomcijfer in A. Cijfer afdekken. Vergelijk het gevonden cijfer met de tabel.	024F	CA		DEX-impl		} Cijfers combineren. Combinatie wegzetten. Eind combineerloop.
0221	AD 06 17		LDA-abs	TIMER			0250	DO EF			BNE-rel	
0224	29 07		AND-imm	S07		} 'TELLER' en de beurtenteller schoonmaken. Welke toets? Indien groter dan 5 naar 'RAND1'. Toets naar X. Randomcijfer in A. Cijfer afdekken. Vergelijk het gevonden cijfer met de tabel.						} Cijfers combineren. Combinatie wegzetten. Eind combineerloop.
0226	D5 D0	CONTR	CMP-Zp, X									
0228	FO OE		BEQ-rel		AFGEK							
022A	CA		DEX-impl									

1 Het programma van de random-generator.

Hier worden de A's en de C's eigenlijk pas zichtbaar gemaakt. De microprocessor blijft in deze subroutine totdat een toets wordt ingedrukt. Op dat moment wordt het vergelijkgedeelte opnieuw gestart (adres 0252). Het display wordt op '0000' gezet, de beurtenteller opgehoogd, en de geheime code wordt opnieuw op de adressen 00E5 en 00E6 gezet, omdat deze code in de vorige vergelijkloop is verminkt. (De cijfers werden immers veranderd om te voorkomen dat dubbele gelijkheden worden gevonden, zie 'principe vergelijkprogramma'.) Op adres 025B ('loop 2') beginnen we dan weer met het invoerdeel, en de nieuwe code kan worden geprobeerd. Als de code goed is geraden, zullen op adres 028F vier A's op het display worden herkend. Hierdoor zal de microprocessor op adres 0299 beginnen aan een loop waarin het display brandt en op adres 02A0 een loop waarin het display uit is. Dit geheel wordt 6 x herhaald, zodat het display 6 x aan en uit gaat. Het principe van de loops zal wel duidelijk zijn, geheugen 00D4 wordt hier gebruikt als teller. Deze teller begint op 00 en telt naar beneden via FF weer naar 00. Omdat deze teller steeds met '00' uit een loop komt, hoeft er aan het begin van een loop niet steeds '00' ingeschreven te worden. Teller 00D5 houdt het aantal knipperingen bij. Wanneer het display voor de laatste keer uit is gegaan, springen we weer naar het begin van het hele programma, en kan er weer een nieuwe geheime code gemaakt worden.

De subroutines

Het programma maakt gebruik van 4 subroutines, nl. 'INCR', deze hoogt de

beurtenteller op, 'DISPL', deze activeert het display en bepaalt welke toets is ingedrukt, 'SHIFT' zorgt dat een cijfer welke in register A staat, in het display wordt geschoven, en tot slot 'VERG', welke de codes vergelijkt. We zullen de subroutines nog even afzonderlijk behandelen.

INCR (adres 02D1, lijst 3)

Omdat de instructie 'INC' niet decimaal werkt, moeten we voor het ophogen van de beurtenteller gebruik maken van de optel instructie 'ADC'. Omdat de beurtenteller decimaal moet werken wordt eerst de 'decimal mode flag' gezet. Ook de carry wordt gezet. Het eindresultaat op de beurtenteller wordt dus: inhoud register A + oude inhoud beurtenteller + 1. Wanneer we de teller met 1 willen ophogen, moet in register A dus de waarde 00 staan. Deze subroutine verzorgt tevens het kopiëren van de geheime code naar de plaatsen 00E5 en 00E6. Het zal de kritische lezer opgevallen zijn dat deze subroutine slechts éénmaal wordt aangeroepen. In feite was het dus helemaal niet nodig dit stukje programma als subroutine uit te voeren. Bij een uitbreiding van het programma, door een inventieve geest, kan echter handig gebruik gemaakt worden van deze subroutine door b.v. het toekennen van strafpunten.

DISPL (adres 02E2, lijst 3)

Deze subroutine zorgt er steeds voor dat de cijfers, welke in het displaygeheugen staan (POINTLO, POINTHI, INH), op het display zichtbaar worden. Tevens wordt bepaald of een toets is ingedrukt, en zo ja welke. Voor het zichtbaar maken van de gegevens maakt deze subroutine gebruik van een subroutine in het monitorprogramma (SCANDS). Als de microprocessor terug komt van 'SCANDS' heeft regis-

ter A de waarde '00' zolang er geen toets is ingedrukt. De eerste loop loopt van adres 02E2... 02E6. In deze loop wordt gewacht totdat er geen toets meer is ingedrukt. Dit is nodig omdat de vorige toets meestal nog ingedrukt is. Was er geen toets ingedrukt, of de vorige toets wordt losgelaten, dan komt de microprocessor in de 2e loop (02E7... 02EB). Hier wordt gewacht totdat er een toets wordt ingedrukt. Zodra dit het geval is wordt op de adressen 02EC... 02F0 nog een keer gecontroleerd of er echt een toets ingedrukt was. Het is nl. ook mogelijk dat de 2e loop verlaten wordt door een stoorpiekje. Op adres 02F1 wordt bepaald welke toets is ingedrukt. Tot slot wordt de toets met S07 vergeleken, zodat het N-bit in het statusregister wordt gezet voor de toetsen tussen 0 en 6. Later kunnen hier dan weer voorwaardelijke sprongen mee gemaakt worden.

SHIFT (adres 02F7, lijst 3)

De werking van deze subroutine zullen we aan de hand van een voorbeeldje uitleggen. Stel dat op het display staat: 1234, en in register A de waarde 05. Allereerst wordt op de adressen 02F7... 02FA register A 4 maal naar links geschoven. Het resultaat wordt: 50. In afb. 3 zien we nu wat er achtereenvolgens gebeurt. Afb. 3 a laat de situatie zien zoals hij is nadat register A 4 x geschoven is. Op adres 02FD wordt register A nog een keer geschoven (afb. 3b). Het bit dat uit register A schuift komt in het 'carry' bit van het status register te staan. Bij de eerste ROL instructie (02FE en afb. 3c) wordt dit bit in geheugenplaats 'POINTLO' geschoven, terwijl het bit dat hier naar buiten wordt geschoven, weer in de carry komt te staan. Bij de ROL instructie op adres 300 (afb. 3d) wordt dan dit bit

Lijst 2

Table with columns for address, instruction, and description. Includes instructions like KIES, LOOP3, LOOP2, VERDER, SET, AAN, UIT-LOOP4, C, LOOP6, LOOP5, and KIES.

Lijst 3

Table with columns for address, instruction, and description. Includes instructions like INCR, DISPL, LOOP8, SHIFT, LOOP7, VERG, VERG2, LOOP9, VERG3, and AFDEK.

2 Het vergelijkprogramma.

weer in 'POINTH' geschoven. Op deze manier is het geheel 1 plaats naar links geschoven. Dit proces wordt in een loop vier maal herhaald, zodat aan het eind van deze subroutine alle bits 4 plaatsen zijn opgeschoven (afb. 3e).

VERG (adres 0306, lijst 3). In 'VERG' worden 2 codes met elkaar vergeleken. De subroutine is te verdelen in 3 belangrijke gedeeltes, nl.

het frame, op de adressen 0306... 0314, het vergelijkdeel op de adressen 0315... 0328 en het afdekdeel op de adressen 0329... 033D. In het vergelijkdeel wordt steeds één van de twee geheugenplaatsen van de geheime code vergeleken met het overeenkomstige geheugen van de geraden code. Omdat er op één geheugenplaats 2 cijfers staan, moet er steeds 1 cijfer worden afgedekt. We moeten immers maar 1 cijfer tegelijk vergelijken. In het framedeel wordt eerst op adres 00E0

de waarde \$F0 gezet. Het vergelijkdeel gebruikt deze waarde later om via de

3 De gebruikte subroutines.

'AND' instructie het rechte cijfer 0 te maken, zodat het linker cijfer vergeleken kan worden. Op adres 030A springen we voor de eerste keer naar het vergelijkdeel op adres 0315. Omdat dit deel 2 x doorlopen moet worden zetten we eerst in register X de waarde 02. Vervolgens wordt een deel van de

heime code in register A gezet (de inhoud van adres 00E6), en afgedekt met F0 (de inhoud van adres 00E0). Het gevolg is dat er van de totaal 4 cijfers er nu één in register A staat. Dit cijfer wordt zolang op adres 00E4 gezet. We zijn inmiddels beland op adres 031D van het programma. Hier wordt een overeenkomstig deel van de geraden code in register A gezet en afgedekt (00E8). Op adres 0221 worden de cijfers vergeleken. Hierna wordt het vergelijkdeel nog een keer doorlopen. Nu wordt echter het linker cijfer van de geheugens 00E5 en 00E7 vergeleken.

Als dit gebeurd is, springen we terug naar het framedeel (030D). Nu zetten we geen \$F0 maar \$0F op adres 00E0, en springen weer naar het vergelijkdeel. Het hele proces wordt herhaald, maar nu voor het rechter cijfer. Wanneer een gelijkheid wordt gevonden springen we naar het afdekdeel op adres 0329. Hier wordt eerst het betreffende cijfer van de geheime code afgedekt. Op adres 032F en 0331 wordt in register A de waarde \$80 of \$08 gezet. Met de 'ORA' instructie wordt deze 8 dan opgeteld bij het desbetreffende cijfer van de geraden code. Aan

het eind van dit deel wordt nog de inhoud van adres 00E2 ('A' of 'C') met behulp van subroutine 'SHIFT' op het display gezet.

Uitbreidingen

Met dit programma kunt u een aardig spelletje spelen. Maar probeer ook eens kleine dingen aan het programma te veranderen. U kunt b.v. eens proberen i.p.v. A en C de E en de F te gebruiken als codepinnetjes. U kunt de beurtenteller zo maken dat hij niet verder telt dan 99, zodat er niet gesmokkeld kan worden met de 'C'-toets (3 x drukken op deze toets en de beurtenteller wijst 10 punten minder aan).

Voor de gevorderde knutselaar: Probeer eens voor elkaar te krijgen dat na elke 30 sec. bedenktijd de beurtenteller automatisch opgehoogd wordt, dat brengt wat spanning in het spel. U kunt ook nog iets maken dat automatisch de score van verschillende spelers bijhoudt. Het voordeel van de programmeer-hobby is dat een instructie u niets kost, en dat u geen transistortjes op kunt blazen met verkeerde instructies.